

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำนาญก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ากลับเข้ารับราชการใหม่ คำว่า “เงินเดือนเดิม” ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ให้หมายถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับอันดับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการรวมกับเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) ตามเกณฑ์ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔ เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๓๑ วรรคท้าย ของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ให้รวมเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) ตามเกณฑ์ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ากับเงินเดือน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

เดือนสุดท้ายที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งให้ตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณบำเหน็จบำนาญตามความในวรรคท้ายแห่งมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ข้าราชการผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการก็ให้ผู้มีอำนาจส่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจาก

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

ราชการ ก็ให้ผู้อำนาจส่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อ
รับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราช-
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้
ความต่อไปแทน

“มาตรา ๑๑ ข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณ
บำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะ
ลาออกและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความ
ในมาตรา ๕ ก็ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราช-
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้
ความต่อไปแทน

“มาตรา ๑๘ ข้าราชการการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งได้
รับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองมาแล้วและมีเวลา
ราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองรวมกัน ไม่น้อยกว่าสี่ปี
บริบูรณ์ เมื่อออกจากตำแหน่งและไม่ประสงค์จะรับบำเหน็จ
บำนาญตามความในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่น
ก็ให้มีสิทธิรับบำนาญเดือนละสองพันบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

แต่ถ้าข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับหรือเคยได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนแล้ว เมื่อข้าราชการผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามความในวรรคก่อน สิทธิรับบำนาญที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นอันสิ้นไป

การคำนวณเวลาราชการตามความในมาตรา ๕ ไม่ให้รวมเวลาราชการที่ผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ถ้ามีเข้าด้วย”

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ บำนาญปกติให้จำกัดจำนวนอย่างสูงไม่เกินเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๗ ถ้าถึงแก่ความตาย เพราะเหตุนี้ก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากบำเหน็จตกทอดซึ่งจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

(๒) ผู้หน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศหรือผู้หน้าที่ต้องทำการโคจร หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือผู้หน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือผู้หน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือผู้หน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือผู้หน้าที่เกี่ยวกับไอพิน หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปราม การจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ บำนาญพิเศษรายใด มีจำนวนยอดรวมไม่ถึงเดือนละสามร้อยบาท บรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับ จะยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนได้ เป็นจำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือนแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามพันบาท ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกลักษณะ ๓ บำนาญตกทอด
มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕
และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน ตามลำดับ

“ ลักษณะ ๓

บำเหน็จตกทอด

มาตรา ๔๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่
หรือทหารกองหนุนมียศหวัดตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้น
เนื่องจากการประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ก็ให้จ่าย
เงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณใน
มาตรา ๓๒ (๑) ให้แก่บุคคลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔
และให้จ่ายตามส่วนที่กำหนดในมาตรานั้น แต่บุตรซึ่งมีอายุ
ครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วในวันที่ข้าราชการผู้นั้นตาย ไม่มีสิทธิ
ได้รับเงินบำเหน็จตกทอด เว้นแต่กำลังศึกษาในชั้นเตรียม
อุดมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการ
รับรองให้เทียบเท่าและยังมีอายุไม่เกินยี่สิบหกปีบริบูรณ์ หรือ
เว้นแต่เป็นบุคคลที่พิการถึงทุพพลภาพ

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ผู้ได้รับบำนาญปกติ อยู่ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้ได้รับบำนาญ พิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินเป็น บำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ เป็น จำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับหรือมีสิทธิได้ รับนั้น และให้จ่ายตามส่วนที่กำหนดในมาตรานั้น แต่บุตร ซึ่งมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วในวันที่ข้าราชการผู้นั้นตาย ไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด เว้นแต่กำลังศึกษาในชั้น เตรียมอุดมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทาง ราชการรับรองให้เทียบเท่าและยังมีอายุไม่เกินยี่สิบหกปี บริบูรณ์ หรือเว้นแต่เป็นบุคคลที่พิการถึงทุพพลภาพ

มาตรา ๕๐ การคำนวณเงินบำเหน็จตกทอดตามความใน ลักษณะนี้ รายได้ได้ผลเป็นยอดเงินบำเหน็จตกทอดไม่ถึง สามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จตกทอดสามพันบาท ”

มาตรา ๑๓ บทบัญญัติมาตรา ๑๒ ไม่กระทบกระทั่งสิทธิ ของผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดอยู่แล้วก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเบี้ยหวัดบำนาญ โดยคำนวณจากอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่พระราช

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

บัญญัตินี้ใช้บังคับและได้รับเงินเพิ่มอยู่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบิหวัดบ้านาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ได้รับเบิหวัดบ้านาญตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับบ้านาญโดยคำนวณจากอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่โดยมิได้นับเวลาราชการติดต่อกัน เมื่อออกจากราชการในตอนหลัง สำหรับบ้านาญเดิมที่จะได้รับ ให้ได้รับตามอัตราในบัญชีดังกล่าวในวรรคแรก

บทบัญญัติในวรรคแรกให้ใช้บังคับเฉพาะผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเบิหวัดบ้านาญเพราะเหตุที่ได้รับราชการ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

“บัญชีอัตราเบี้ยหวัดบ้านานู

ท้ายพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านานูข้าราชการ

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

เบี้ยหวัด บ้านานูเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัดบ้านานู บาท	เบี้ยหวัด บ้านานูเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัดบ้านานู บาท
ไม่เกิน ๑	๒๕	๔๒	๔๐๔
๒	๔๐	๔๔	๔๑๘
๓	๕๕	๔๖	๔๓๒
๔	๗๐	๔๘	๔๔๖
๕	๘๕	๕๐	๔๖๐
๖	๑๐๐	๕๕	๔๘๒.๕๐
๗	๑๐๕	๖๐	๕๒๕
๘	๑๒๑	๖๕	๕๕๗.๕๐
๙	๑๓๓	๗๐	๕๕๐
๑๐	๑๔๕	๗๕	๖๒๒.๕๐
๑๑	๑๕๔	๘๐	๖๕๕
๑๒	๑๖๓	๘๕	๖๘๗.๕๐
๑๓	๑๗๒	๙๐	๗๒๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

เบญหวัด บ้านาญเคิม บาท	ให้ได้รับ เบญหวัดบ้านาญ บาท	เบญหวัด บ้านาญเคิม บาท	ให้ได้รับ เบญหวัดบ้านาญ บาท
๑๔	๑๗๑	๕๕	๗๕๒.๕๐
๑๕	๑๕๐	๑๐๐	๗๗๕
๑๖	๑๕๕	๑๑๐	๗๕๐
๑๗	๒๐๗	๑๒๐	๕๑๕
๑๘	๒๑๗	๑๓๐	๕๗๐
๑๙	๒๒๖	๑๔๐	๑,๐๔๕
๒๐	๒๓๕	๑๕๐	๑,๑๑๐
๒๒	๒๕๑	๑๖๐	๑,๑๗๕
๒๔	๒๖๗	๑๗๐	๑,๒๔๐
๒๖	๒๘๓	๑๘๐	๑,๓๐๕
๒๘	๒๙๕	๑๙๐	๑,๓๗๐
๓๐	๓๑๕	๒๐๐	๑,๔๓๕
๓๒	๓๓๐	๒๒๐	๑,๕๐๐
๓๔	๓๔๕	๒๔๐	๑,๖๓๕
๓๖	๓๖๐	๒๖๐	๑,๗๗๐
๓๘	๓๗๕	๒๘๐	๑,๙๐๕
๔๐	๓๙๐	๓๐๐	๒,๐๓๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

เบี้ยหวัด บำนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัดบำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัดบำนาญ บาท
๓๕๐	๒,๓๑๐	๘๐๐	๔,๕๓๕
๔๐๐	๒,๕๘๕	๙๐๐	๔,๘๑๐
๔๕๐	๒,๘๖๐	๑,๐๐๐	๕,๐๘๕
๕๐๐	๓,๑๓๕	๑,๒๐๐	๕,๓๖๐
๕๕๐	๓,๔๑๐	๑,๔๐๐	๕,๖๓๕
๖๐๐	๓,๖๘๕	๑,๖๐๐	๖,๐๑๐
๖๕๐	๓,๙๖๐	๑,๘๐๐	๖,๒๘๕
๗๐๐	๔,๒๓๕	๒,๐๐๐	๖,๕๖๐
๗๕๐	๔,๕๑๐		

ผู้ใดได้รับเบี้ยหวัดบำนาญเดิมอยู่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่ได้รับอยู่ระหว่างสองอัตราใดก็ให้ได้รับเบี้ยหวัดบำนาญโดยคำนวณเพิ่มให้ตามส่วนในระหว่างสองอัตรานั้น

ตัวอย่าง บำนาญเดิมอัตรา ๕๒ บาท เป็นอัตราที่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่เป็นอัตราที่อยู่ในระหว่างอัตรา ๕๐ บาท กับ ๕๕ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

บ้านาญเดิม ๕๐ บาท	ได้บ้านาญใหม่
๔๖๐ บาท	
บ้านาญเดิม ๕๕ บาท	ได้บ้านาญใหม่
๔๕๒.๕๐ บาท	
ฉะนั้น บ้านาญเดิม ๕๒ บาท	จะได้บ้านาญตาม
ส่วนโดยคำนวณ ดังต่อไปนี้	
บ้านาญเดิมต่างกัน ๕ บาท	บ้านาญใหม่ต่างกัน
๓๒.๕๐ บาท	
ฉะนั้น บ้านาญเดิมต่างกัน ๑ บาท	บ้านาญใหม่จึง
ต่างกัน ๖.๕๐ บาท	
บ้านาญเดิมต่างกัน ๒ บาท	บ้านาญใหม่
จึงต่างกัน ๑๓.๐๐ บาท	
ดังนั้น บ้านาญเดิม ๕๐ + ๒ บาท (คือ ๕๒ บาท)	
บ้านาญที่จะได้รับจึงเท่ากับ ๔๖๐ + ๑๓ บาท เป็น	
๔๗๓ บาท	

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ยกเลิกเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) โดยรวมเงินเพิ่มพิเศษเข้าเป็นเงินเดือน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๒

จึงต้องแก้กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้สอดคล้องกัน และในโอกาสเดียวกันนี้ สมควรที่จะแก้หลักการบางประการในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสียในคราวเดียวกันด้วย เช่น เปิดโอกาสให้ข้าราชการผู้มียศหรือตำแหน่งบริบูรณ์ หรือมีเงินเดือนราชการ ครม. ยศตำแหน่งบริบูรณ์ ลาออกจากราชการหรือรับบำเหน็จบำนาญได้ และ ยกเลิกบำนาญคกทอซึ่งปรากฏว่าได้มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติเป็นอันมาก และเปลี่ยนเป็นบำเหน็จคกทอ

อนึ่ง เนื่องจากการที่เอาเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) มารวมกับเงินเดือนและถือเป็นเงินเดือนนั้น เป็นผลให้ข้าราชการซึ่งออกจากราชการ ภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับบำนาญ มีจำนวนสูงขึ้น ทั้ง ๆ ที่การคำนวณเป็นไปตามวิธีเดิม จึงสมควรปรับปรุงอัตราเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการที่ได้รับอยู่ในขณะนั้นเพิ่มขึ้นให้ สอดคล้องกัน เพื่อความเป็นธรรมแก่ข้าราชการซึ่งได้ปฏิบัติงานให้แก่ บ้านเมืองมาแต่บัดนี้ด้วย